

бааки, круны, и сливы, и други неозрѣли овоцѣя, обаче нищо не ми е ставало.

От. Сгрѣшавашъ сынко! ако той часъ, кога си ялъ, не ти стана нищо, обаче послѣ мало време, ни е възможно да не бы си разболѣлъ, и ако не бы ея разболѣлъ тога, обаче послѣ мало време ся натрупува, днесъ малко, утрѣ малко, и така безъ да ся надѣвангъ, падашъ въ голѣма болѣсть, и заради това совѣтувать ти, като баща да ся пазншъ отъ таквыя вредителны, и неозрѣли овоцѣя, за да не бы повваришъ драгоцѣнно то ти здравіе.

Разговоръ 2-ый.

Сынъ: Отче! днесъ много е тепло време то и тихо, зацо прочее не излѣзвамы малко да ся расходимы вонъ по поляны те.

От. Така е сынко! време то е тепло и тихо, и угодно зе расхожданѣ, обаче ты буди готовъ, и речи на сестра си, и она да ся преоготови, и да ся облече добрѣ за да не истине.

Сынъ. Какъ може да истине сега въ това тепло време, като гледамы овоцѣя та напжнели, и ружа та пуснала листовцы.

От. Сѣ сынко! сега требува челоуѣкъ по много да ся пази, зацо то при пролѣтна та истиянка, е много вредителна, и требува, чадю мое! по много да ся пазншъ сега по много отъ (январіа мѣсяца, зацо тамъ сега, гдѣ то ти ся струва